

TKP'nin SESİ

26.4.1982

D.D., Yazdırma servisimizin bugünkü "Ajitatörün not defteri" programında sizlere , TKP Merkez Komitesi organı "Atılım" gazetesinin 24 Nisan ^{1 Mayıs}günlü özel sayısında yer alan "Proletarya'nın ^{dan bölümler} 1 Mayıs ateşi söndürülemez" başlıklı yazıyı yazdırıyoruz.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI

Amerikan "çevik kuvvetler"ini

İş için, toprak için ekmek için

ölüm füzelerini yurda sokmayalım!

Sendikal haklar için barış için birleşelim

Proletaryanın 1 Mayıs ateşi söndürülemez

Kent merkezleri, işçi semtleri askeri birliklerle kuşatılmış durumda. Geceleri işsiz kalma korkusuyla ve aç yatılıyor. Polis baskınlarıyla uyanılıyor. Grev yasak, sendika var mı yok mu belli değil-Ücret artışı da yok! İşsizlik veba gibi yayılıyor. Emekçinin cebi boşaldıkça, biryanda Koç'ların Sabancı'ların kasaları, öteyanda zindanlar doluyor. Gençecik delikanlıları asıyorlar.

1 Mayıs'ı işçi sınıfının uluslararası birlik dayanışma ve savaşım gününü yasakladılar. Tatil gününü kaldırdılar. İşçi sınıfının 1 Mayıs gösterilerini örgütlediler diye DISK yöneticilerini idam etmek istiyorlar. İşçi sınıfının bilincinden 1 Mayıs geleneğini kazımak için ya aylardır yalan makinelerini işletiyorlar. Gene de korkuyorlar. Bu yıl da, daha haftalar önceden 1 Mayıs'çı -lara karşı seferberlik ilan ettiler.

~~Ne yapsalar boş!~~

➔ Gericilik 1 Mayıs korkusundan kurtulamaz, işçi sınıfına, k utkan 1 Mayıs gösterilerinin kazandırdıklarını unutturamaz!

İşçiler görüyorlar: Bugün sız cunta sokakta beş kişiyi bir arada görünce telaşlanıyor. Ya 1 Mayıs'lardaki gibi m yüzbinler birleştiğinde ne yapacak? Cunta uluslararası dayanışmaya karşı, elinden gelse, Türkiye'nin dört yanına çelik perde çekecek. Oysa işçi sınıfı 1 Mayıs'larda öğrendi; tüm ülkelerin işçileri, sendikaları, ilerici güçleri yanındadır! Cunta işçiyi, işsizi, köylüyü, memuru birbirine karşı kışkırtmak k, Türkü, Kürdü birbirine düşman etmek için, sendikalı işçiyle sendikasızın DISK'liyle Türk-İş'linin arasını açmak için her yola başvuruyor. Tüm bu güçler 1 Mayıs'larda öğrendiklerini, birleşmenin olanaklı olduğunu birleşince gericiliği paniğe uğratan bir güç olduklarını unutmadılar. Cunta

komünistlerden CHP'lilere, Kemalistlere kadar tüm ulusal demokratik güçlere yaygın ateşi açtı. Evren, Bursa'da, Balıkesir'de tüm idericilere karşı kin kustu. Bu Reagan'ların, Koç'ların, Sabancı'ların kinidir. Amaçları bık halkı, yağınları politik temsilcilerinden ayırmaktır. Ama 1 Mayıs'larda yüzbinler gördüler: Komünistler kendileriyle birlikte en önde, en özveriyle savaşanlardır! 1 Mayıs alanları TKP'lisinden, TIP'lisine, TSIP'lisine, Dev Yol'cusundan, Kurtuluş'cusuna ka, Kürt demokratından, CHP'lisine... tüm ulusal politik güçlerin birlik alanı oldu!

Cunta terörle, zorbalıkla halkı daha ne kadar susturabilir? Askersel diktatörlüğün gücü nedir? O gücünü kimden alıyor? İçerde, AP, MHP başlarından, tekelci burjuvaziden başka onun zorbalığını destekleyen kim kaldı? Dışarda cuntacı generaller ABD yönetiminden başka sırtlarını dayayacak güç bulabiliyorlar mı?

Cunta artık sağlam kale saydığı orduya da eskisi gibi güvenmiyor. Subay ve assubaylar arasında huzursuzluk artıyor. Yurtsever, Atatürkçü, CHP yandaşı, gerçekçi subay ve assubaylar içinde Evren ve yandaşlarına bağlanan umutlar giderek sönüyor. Cuntanın artan ölçüde Ersin'lerin, Şahinkaya'ların bu, en gerici Amerikan'cı güçlerin temsilcilerinin etkinliği altına girdiğini görenlerin sayısı artıyor. Bunları orduyu yarın içerde halkın, dışarda bölge barışının üzerine daha azgınca süreceklerini kavrayan subayları, cunta, kıtalardaki, harp okulundaki genel kurmaydaki tutuklamalarla, görevden almalarla sindirmeye çalışıyor. Cunta başları halkın karşısına çıkıp, "Biz birlik beraberlik içindeyiz" dedikçe, halk cunta içindeki sürtüşmelerin daha da arttığını anlıyor. Generallerin, birlik ve beraberliğinin ise yalnızca demokrasi güçlerinin, emekçi haklarının ezilmesinde olduğunu kendi yaşamında görüyor.

Halk şunu da görüyor: Eğer ABD yönetimi cuntayı bu denli desteklemeseydi, cunta bu denli zorbalık uygulayabilir miydi? Bu denli yalıtılan cunta, bu denli barbarlaşabilir miydi?

Eğer Türkiye NATO üyesi olmasaydı, NATO'nun dayattığı aşırı silahlanma yarışını onaylamasaydı, ülke bu denli yoksul, işsizlik pahalılık bu denli çok olur muydu?

Eğer IMF'lerin, TUSIAD'ların 24 Ocak programına bağlanmamış tüm kaynakların Çavuşoğlu'larına, Karamemetlere, Koç'lara, Sabancı'lara akıtmayan bir hükümet olsaydı, ekonomik bunalım bu denli derinleşir miydi?

Eğer cunta "Benim işlerim ABD'nin elindedir, onun izni olmadan hiçbir adım atamam" diyerek Sovyet barış önerilerini, Bulgar bölgesel nükleer silahsızlanma önerilerini, Arap'ların İsraill'e karşı savaş cephesine katılma önerilerini geri çevirmeseydi, ABD, Batı Avrupa'dan sonra Türkiye'ye de yeni nükleer füzeler yerleştirme planları yapabilir miydi? Cunta daha ilk günden NATO'ya bağlılığını ilan etmeseydi, ABD çevik kuvvetlere Türkiye'den üs almak için harekete geçebilir miydi?

Bu daha ne kadar sürecek?

Cunta kendi geleceğini Reagan'ların, Haig'lerin geleceğiyle bağladıkça, ülke daha da karanlık ^{lara} bir geleceğe doğru yol alıyor. Reagan yönetiminin politikasının geleceği yoktur. Nükleer savaş gelecek değil, sondur!

Bunu bugün yalnız komünistler değil, Kenedy Kennedy, Mc Namara gibi ünlü Amerikan politikacı ve askerlerine kadar herkes söylüyor. Reagan yönetimi şimdilerde kendi yugunda da kuşatılıyor. Amerikan halkı, tüm halklarla birlikte barış savaşımını yükseltiyor. Sovyetler Birliği'nin barış politikasının tüm halklarına çıkarına olduğunu herkes görüyor.

Türkiye halkı da barış istiyor. Halkımız, ülkemizin Ortadoğu'da

yeni bir nükleer savaş ocağı yapılmasını istemiyor. ABD emperyalist-
lerinin sayısız uygarlıkların beşiği, güzel yurdumuzu bir ölüm ya-
tağına çevirmesine karşı çıkıyor.

Sesini yükseltmiyorsa, bu "Herşey Amerika içindir" diyen cunt-
tanın zorbalığındandır. Cunta ABD'nin dayatmalarına karşı çıkan,
dünyada ve bölgede barışı savunan herkesi zorla susturuyor.

Bu daha ne kadar sürecek? Şu gerçek iyice kavranıncaya kadar:
Eğer bugün cuntanın zorbalığına karşı çıkmayı, herşeyi göze ala-
rak savaşmayı başaramazsak, yarın çok geç olacaktır. Bugün zorba-
lığa karşı savaşta yitireceklerimiz, yarın cuntanın yeşil ışık
yaktığı Amerikan çevik kuvvetleri, Amerikan ölüm füze/İleri al-
tında yitireceklerimizin yanında hiç kalacaktır. Yarın cuntanın
getireceği sözde anayasal rejimde, polis devletinde, faşist MHP'
lilerle birlikte gericiilik halkımızı eli kolu bağlı Amerikan kö-
leliğine mahkum etmek için her yola başvuracaktır.

Proletaryanın 1 Mayıs ateşi söndürülemez

→ Durum ağırdır. Zordur. 1 Mayıs eylemini örgütlemek, gerçekleşt-
tirmek, düşmana kayıp vermeden, işçi sınıfının sesini duyurmak be-
ceri, yetenek ister. Bilinçli proletarya bu beceriye sahiptir. O g
bugün geniş yığinsal 1 Mayıs gösterileri düzenleyemeyeceğinin
bilincindedir. Ama şunu da biliyor ki, bugün yapılacak "küçük"
1 Mayıs eylemi, yarın yeniden yüzbinlerle, milyonlarla alanlara
çıkmanın yolunu açacaktır.

1 Mayıs'ı bu 2 bilinçle karşılayalım.

Varsın karakafalar toplara tanklara bakıp da bu 1 Mayıs'ta da,
alanlar gene boş kalacak diye zil takıp oynasınlar. Uzun sürmez on-
ların bu sevinci. İşçi sınıfımız bu 1 Mayıs'ta da savaşımını yük-
seltacaktır. Kızıl karanfillerini 2 soldurtmayacaktır.

Varsın Türk-İş tepe yönetimi işçi sınıfını savaşımından alı-
koymak için, onu gönüllü köleliğe zorlamak, bölüp parçalamak için
binbir takla atsın. İşçi sınıfımız bu 1 Mayıs'ta da "52'lere
özgürlük-Tüm işçiler kardeştir" belgisini yükseltacaktır.

Varsın devrim nutuklarının atmaktan öte kollarını bile kıpırdat-
~~ışman, sendikal hareketi, ileri pasları ezdim demeyen~~
 mayan sözde işçi dostları; 52'lere özgürlük kampanyasını küçümse-
 meyi sürdürsünler, bilinçli proletarya, şimdi içte ve dışta dahası
 da yaşıtlanan cuntaya karşı bu 1 Mayıs'ta da kampanyasını tüm
 politik tutuklulara özgürlük için, sendikal haklar için, idamlara,
 işkencelere karşı yükseltsek, genişletecektir.

Varsın cuntaya faşist demeyi en devrimci iş sayan küçük bur-
 juva lafezanlar tartışa dursunlar, işçi sınıfı bu 1 Mayıs'ta da
 cesaretle öne atılacak, tüm emekçilere örnek olacak, kendi konum-
 larına, güçlerine zarar vermeden en uyanık, en etkili biçimde, eylem-
 lerle bu 1 Mayıs'ı da kutlayacaktır.

Proletaryanın 1 Mayıs ateşi söndürülemez.

Açlık sınırında yaşamaya mahkum edilen işçiler!

İşsizler!

Topraksız köylüler! Ürettiğinin karşılığını alamayan küçük
 üreticiler!

Kışlaya döndürülen devlet dairelerinde yarı aç yarı tok çalış-
 tırılan memurlar!

Yıkım, borç, vergi baskısı altındaki esnaflar!

Halka karşı sürülen erler, assubaylar subaylar!

Ulusal baskı altında ezilen Kürtler!

Gençler! Gençler! Gençler!

1 Mayıs yaklaşıyor!

Hak verilmez alınır

Hak ancak birleşerek alınır

Birleşelim, sesimizi yükseltelim

Cuntanın azgınlaştırdığı devlet terörüne, işsizliğe, yoksulluğa
 Amerikan köleliğine karşı,

İş için, toprak için, ekmek için, sosyal adalet için, sendikal
 haklar için, barış için birleşelim!

Özgürlük için, yasaklara, yasakları savunanlara karşı birleşelim!

Demokrasi ve emek düşmanlarına karşı sesimizi yükseltelim:

52'lere özgürlük. Barış savaşçılarına özgürlük! Bülent Ecevit'e
özgürlük. Komünistler serbest bırakılsın! Tüm politik tutuklulara
özgürlük. Genel Af! TKP'siz demokrasi olmaz. İdamlar durdurulsun!
İşkenceye son!

Amerikan çevik kuvvetlerini, ölüm füzelerini yurda sokmayalım!
Sovyet barış girişimlerine omuz verelim!

Halka iş, ekmek güvencesi köylüye toprak, anayurda bağımsızlık
özgürlük, demokrasi verecek barışı emredecek ulusal demokratik bir
anayasa için birleşelim!

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI